

חוק הגנת הפרטיות (תיקון), התשמ"ה – 1985 *

1. בסעיף 13(ה) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א—1981: (להלן — החוק העיקרי), בסופו יבוא:
- "(4) על מאגר מידע של גופים אשר שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון או עם שר החוץ, לפי הענין, ובאישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, קבע כי הוא כולל מידע שבטחון המדינה או יחסי החוץ שלה מחייבים שלא לגלותו (להלן — מידע סודי), ובלבד שאדם המבקש לעיין במידע שעליו המוחזק באותו מאגר יהיה זכאי לעיין במידע שאינו מידע סודי."
2. בסעיף 16 לחוק העיקרי, במקום "כל ידיעה שהגיעה" יבוא "מידע שהגיע".
3. בסעיף 19(ג) לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
- "(4) המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים."
4. במקום הכותרת של פרק ד' לחוק העיקרי יבוא:
- "פרק ד': מסירת מידע או ידיעות מאת גופים ציבוריים"
5. במקום סעיפים 23 ו-24 לחוק העיקרי יבוא:
23. בפרק זה —
 "גוף ציבורי" —
- (1) משרדי הממשלה ומוסדות מדינה אחרים, רשות מקומית וגוף אחר הממלא תפקידים ציבוריים על פי דין;
 (2) גוף ששר המשפטים קבע בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ובלבד שבצו ייקבעו סוגי המידע והידיעות שהגוף יהיה רשאי למסור ולקבל;
 "מאגר מידע", "מידע", "הרשם" ו"שימוש" — כמשמעותם בפרק ב'.
- 23א. הוראות פרק זה יחולו על ידיעות על עניניו הפרטיים של אדם, אף שאינן בגדר מידע, כשם שהן חלות על מידע.
- 23ב. (א) מסירת מידע מאת גוף ציבורי אסורה, זולת אם המידע פורסם לרבים על פי סמכות כדין, או הועמד לעיון הרבים על פי סמכות כדין, או שהאדם אשר המידע מתייחס אליו נתן הסכמתו למסירה.
 (ב) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע מרשות בטחון כמשמ"עוּתה בסעיף 19 לקבל או למסור מידע לשם מילוי תפקידה, ובלבד שהמסירה או הקבלה לא נאסרה בחיקוק.

תיקון סעיף 13

תיקון סעיף 16

תיקון סעיף 19

החלפת כותרת פרק ד'

החלפת סעיפים 23 ו-24 והוספת סעיפים 23א עד 23ח

תחולה על ידיעות

איסור על מסירת מידע

* נתקבל בכנסת ביום י"א באדר התשמ"ה (4 במרס 1985); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1628, התשמ"ג עמ' 176.

1 ס"ח התשמ"א, עמ' 128.

ג23. מסירת המידע מותרת, על אף האמור בסעיף 23ב, אם לא נאסרה בחיקוק או בעקרונות של אתיקה מקצועית —

(1) בין גופים ציבוריים, אם נתקיים אחד מאלה :

(א) מסירת המידע היא במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע והיא דרושה למטרת ביצוע חיקוק או למטרה במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע או מקבלו ;

(ב) מסירת המידע היא לגוף ציבורי הרשאי לדרוש אותו מידע על פי דין מכל מקור אחר ;

(2) מגוף ציבורי למשרד ממשלתי או למוסד מדינה אחר, או בין משרדים או מוסדות כאמור, אם מסירת המידע דרושה למטרת ביצוע כל חיקוק או למטרה במסגרת הסמכויות או התפקידים של מוסר המידע או מקבלו ;

אולם לא יימסר מידע כאמור שניתן בתנאי שלא יימסר לאחר.

723. (א) גוף ציבורי המוסר דרך קבע מידע בהתאם לסעיף ג23 יפרט עובדה זו על כל דרישת מידע בהתאם לחוק.

חובותיו של
גוף ציבורי

(ב) גוף ציבורי המוסר מידע בהתאם לסעיף ג23 יקיים רישום של המידע שנמסר.

(ג) גוף ציבורי המקבל דרך קבע מידע בהתאם לסעיף ג23, והמידע נאגר במאגר מידע, יודיע על כך לרשם ועובדה זו תיכלל בפרטי רשימת מאגרי המידע לפי סעיף 12.

(ד) גוף ציבורי שקיבל מידע בהתאם לסעיף ג23 לא יעשה בו שימוש אלא במסגרת הסמכויות או התפקידים שלו.

(ה) לענין חובת השמירה על סודיות לפי כל דין, מידע שנמסר לגוף ציבורי מכוח חוק זה, כמוהו כמידע שאותו גוף השיג מכל מקור אחר, ובנוסף יחולו על הגוף המקבל גם כל ההוראות החלות על הגוף המוסר.

23ה. (א) מקום שמידע שמותר למסרו לפי סעיפים 23ב או ג23 מצוי על גבי אותו קובץ עם מידע אחר (להלן — מידע עודף), רשאי הגוף המוסר את המידע למסור לגוף המקבל את המידע המבוקש עם המידע העודף.

מידע עודף

(ב) מסירת מידע עודף לפי סעיף קטן (א) מותרת בקביעת נוהלים שיבטיחו מניעת שימוש כלשהו במידע עודף שנתקבל ; נוהלים כאמור ייקבעו בתקנות וכל עוד לא נקבעו בתקנות, יקבע הגוף המבקש נוהלים כאמור בכתב, וימציא לגוף המוסר עותק מהם, לפי דרישתו.

23. מסירת מידע המותרת לפי חוק זה לא תהווה פגיעה בפרטיות ולא יחולו עליה הוראות סעיפים 2 ו-8.

מסירה מותרת
אינה פגיעה
בפרטיות

123. שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות בדבר סדרי מסירת מידע מאת גופים ציבוריים.

23ח. (א) המפר הוראה מהוראות פרק זה או תקנות שהתקנו לפיו, דינו — מאסר שנה.

(ב) הורשע אדם על עבירה כאמור, רשאי בית המשפט לצוות על השמדת מידע הנמצא בידיו ושקיבלו שלא כדין, או לאסור על שימוש במידע כאמור או במידע עודף, או להורות לגביו כל הוראה אחרת.

פרק ה': שונות

24. חוק זה חל על המדינה.

משה נסים
שר המשפטים

שמעון פרס
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

חוק בנק ישראל (תיקון מס' 14), התשמ"ה—1985 *

1. בסעיף 32 לחוק בנק ישראל, התשי"ד—1954, בסופו יבוא:

"(ג) לא יהיה בצו לפי סעיף קטן (א) (להלן — צו ביטול) כדי לגרוע מכל חיקוק הקובע את יחידת המטבע או את חלוקתה.

(ד) משניתן צו ביטול, כל אימת שיש לשלם במזומנים סכום שלא ניתן לשלמו אלא בשימוש בשטר כסף או במעה שבוטלו, יעוגל הסכום לסכום הקרוב שניתן לשלמו בהילך חוקי, וסכום שניתן לעגלו כך כלפי מעלה או כלפי מטה — יעוגל כלפי מעלה.

(ה) בצו ביטול מותר לקבוע כי הוראות סעיף קטן (ד) יחולו גם לענין תשלום שלא במזומנים ולענין רישום, דרך חובה או לפי ברירת המשלם או הרושם."

שמעון פרס
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ו' באדר התשמ"ה (27 בסברואר 1985); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1707, התשמ"ה, עמ' 57.

¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 192; התשמ"א, עמ' 243.